

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาขอให้ความรู้ผุดอยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกจะมีความสุข
ล้นเหลือ

คำถาม: ลูก ๆ นั้นต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่งในการคบหาอยู่กับใคร?

คำตอบ: ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังในการคบหาผู้ที่ไม่มีอาการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของพวกเขาและผู้ที่มีสติปัญญาของพวกเขา
เขาเฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ ลูกไม่ควรจะนั่งติดกับเขา อย่าได้แม้กระทั่งจะต้องพวกเขาเพราะผู้ที่ไม่ได้สติปัญญา
ระลึกถึงจะทำลายบรรยากาศ

คำถาม: เมื่อไหร่ที่ผู้คนจะเสียใจภายหลัง?

คำตอบ: เมื่อพวกเขาสำนึกว่าเป็นพระเจ้าตัวท่านเองที่กำลังสอนลูก ใบหน้าของเขาจะซีดเผือดและพวกเขาจะเสียใจต่อความผิดที่
พวกเขาได้ทำจากการไม่ศึกษาเล่าเรียน

โอมชานติ ลูก ๆ เข้าใจการจาริกแสวงบุญทางจิตเป็นอย่างดีมาก ไม่ได้มีการจาริกแสวงบุญของหะฐะโยคะใด ๆ ที่นี้ นี่คือการจดจำ
ระลึกถึง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในการจดจำระลึกถึง ไม่มี ความยากลำบากในการจดจำพ่อ นี่คือการเรียนและดังนั้นลูก
ต้องนั่งอย่างมีระเบียบวินัย ลูกได้กลายเป็นลูก ๆ ของพ่อและลูกได้รับการหล่อเลี้ยง ลูกกำลังได้รับการหล่อเลี้ยงใด? ลูกกำลังได้รับ
สมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ไม่มี ความยากลำบากในการจดจำพ่อ เป็นเพียงแค่มายาตัดโยคะของ
สติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามไม่เป็นไรว่าลูกจะนั่งอย่างไรเพราะสิ่งนั้นไม่ได้เชื่อมโยงกับการจดจำระลึกถึง ลูก ๆ มากมายก็นั่ง
เป็นเวลา 3-4 ชั่วโมงเหมือนกับหะฐะโยคี พวกเขาแม้แต่นั่งที่นั่นตลอดทั้งคืน ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในบัตติแต่นั้นก็เป็นบางสิ่งที่
แตกต่างไป ที่นั่นลูกไม่ได้มีธุรกิจอะไร และดังนั้นจึงเคยมีการสอนสิ่งนั้นแก่ลูก เวลานี้พ่อพูดว่า: อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูก
อาจจะทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกทำงานใดก็ตามลูกต้องจดจำพ่อ อย่าได้คิดว่าลูกสามารถจะมีการจดจำระลึกถึงที่
สม่ำเสมอในเวลานี้: ไม่เลย ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพนั้น หากลูกจะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอในเวลานี้ลูกก็จะไปถึงสภาพอยู่
เหนือบ่วงกรรมของลูก พ่ออธิบาย: ลูก ๆ ตามแผนของละครในเวลานี้มีเวลาเล็กน้อยที่หลงเหลืออยู่ ลูกมีบัญชีทั้งหมดใน
สติปัญญาของลูก พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์ก็เป็นเพียงบาร์ตและนั่นก็เรียกว่าเป็นสวรรค์ 2000 ปีของพวกเขา กำลัง
จะมาถึงจุดจบในเวลานี้ สิ่งนี้ทำให้เป็นบัญชีของ 5000 ปี ได้มีการเห็นแล้วว่าชื่อของลูกจึงได้รับการยกย่องจากต่างแดนเนื่องจาก
สติปัญญาของพวกเขายังคงเฉียบแหลมยิ่งกว่าสติปัญญาของผู้คนของบาร์ต พวกเขาเรียกร้องของบาร์ตเพื่อความสงบด้วยเช่นกัน เป็น
ผู้คนของบาร์ตที่พูดถึงหลายแสนปีและให้ความรู้ของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและทำลายสติปัญญาของพวกเขา พวกเขา
เขาได้อยู่อย่างทาโมประธาน ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้กลับมาทาโมประธานอย่างยิ่ง สติปัญญาของพวกเขาเฉียบแหลมอย่างยิ่ง พวกเขา
เขาจะเรียนรู้อย่างมากมายจากผู้คนของบาร์ต(เกี่ยวกับความสงบ) เมื่อเสียงของพวกเขากระจ่ายไปสู่ผู้คนของบาร์ตก็จะตื่นขึ้น
เพราะผู้คนของบาร์ตกำลังหลับใหลในการหลับลึก ผู้คนเหล่านั้นกำลังหลับในการหลับที่ไม่ลึก เสียงจากพวกเขาจะกระจ่ายไป
อย่างดีมาก ผู้คนมาจากต่างแดนเพื่อจะร้องขอให้ใครบางคนให้วิธีการแก่พวกเขาที่จะสามารถมีความสงบ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น
เช่นกัน เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่จะสามารถถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อไหร่และอย่างไรที่จะมีความสงบในโลกอีกครั้ง ลูก ๆ รู้ว่าเคย
เป็นดินแดนสุชาวดีหรือสวรรค์อย่างแท้จริง เมื่อโลกนั้นใหม่บาร์ตนั้นเคยเป็นดินแดนสุชาวดี ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ถูก
กำหนดไว้ในสติปัญญาของผู้คนว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพวกเขาก็ได้พูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลาย
แสนปี เป็นผู้คนเหล่านั้นของบาร์ตที่ได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินที่สุด กิตะและคัมภีร์ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของบักตี
จะมีการเขียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้งในวิธีเดียวกัน ถึงแม้ว่าลูกรู้จักละครพ่อนั้นก็ทำให้ลูกทำความเข้าใจพยายาม ลูก ๆ รู้ว่าการทำลาย
ล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ นี่คือการเรื่องของความสุข เมื่อใครบางคนผ่านการสอบที่ยากเขาก็รู้สึกเป็นสุข
อยู่ภายใน เราารู้สึกว่าเราได้ผ่านทั้งหมดนี้แล้วและแล้วก็จะไปและกลายเป็นเทพ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูก ๆ รู้ว่าพ่อ
ได้สอนลูกอย่างแท้จริงและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ อย่างแท้จริงที่เคยเป็นดินแดนสุชาวดี สวรรค์ ผู้ที่นำสารและสิ่งเหล่านั้นก็ได้
อยู่อย่างสับสนอย่างสมบูรณ์ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูก ๆ ลูกยกย่องพ่อ: บาบานั้นเต็มไปด้วยความรู้และ
ท่านเต็มไปด้วยความปิติด้วยเช่นกัน ท่านเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ใครทำให้ลูกแสนจะมั่งคั่ง? เหตุใดลูกจึงมาที่นี่? เพื่อ
ประกาศสิทธิในมรดกของลูก หากใครบางคนนั้นมีพลาณมัยดีอย่างยิ่งแต่ไม่มีเงินและแล้วอะไรจะเกิดขึ้นโดยที่ไม่มีเงิน? ลูกมี
ทรัพย์สินสมบัติในดินแดนสุชาวดี ผู้ที่มั่งคั่งที่นี่ก็มีความซาบซึ้งของการมีทรัพย์สินสมบัติและโรงงานมากมาย ฯลฯ อย่างไรก็ตามเมื่อ
พวกเขาได้จากร่างของตนทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ลูกรู้ว่าบাবากำลังให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูกอย่างมากมายถึง 21 ชาติเกิด พ่อเองนั้นไม่ได้

กลายเป็นนายของสมบัติที่มีค่าทำให้ลูกๆ เป็นนาย ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าไม่มีใครนอกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อสามารถก่อตั้งความสงบในโลก ตรีมูรติและวงจรรวมกันคือรูปภาพชิ้นหนึ่ง ความรู้ทั้งหมดนั้นก็บรรจุไว้ในวงจรรนี้ เมื่อพวกเขาได้เห็นว่าคุณมีบางสิ่งที่แสนมหัศจรรย์พวกเขาจะเข้าใจอย่างแน่นอนที่มีนัยสำคัญบางประการในสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนทำภาพเล็กๆ เหมือนกับของเล่นซึ่งบาบาไม่ชอบ บาบาพูดว่า: จงทำภาพที่ใหญ่มากซึ่งผู้คนจะสามารถอ่านได้จากระยะไกลและเข้าใจ ความใส่ใจของผู้คนนั้นก็ถูกดึงดูดไปหาสิ่งที่ใหญ่ ได้มีการแสดงไว้อย่างชัดเจนอย่างมากในสิ่งนี้(วงจร) ที่ในด้านหนึ่งคือยุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งนั้นคือยุคทอง เมื่อมีภาพใหญ่ความใส่ใจของผู้คนก็สามารถจะถูกดึงดูดไป นักท่องเที่ยวก็จะเห็นภาพเหล่านั้นและเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้อย่างชัดเจนมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยเป็นสวรรค์ ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งนั้น ลูกอธิบายบัญญัติของ 5000 ปีอย่างชัดเจนดังนั้นลูกควรจะทำภาพที่ใหญ่โตมากที่ผู้คนจะสามารถมองเห็นภาพเหล่านั้นได้จากระยะไกลและสามารถจะอ่านสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยเช่นกัน ด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจอย่างแน่นอนว่านี่คือตอนสิ้นสุดของโลก จะเฝ้าแต่มีการเตรียมระเบิดขึ้น จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน เมื่อลูกได้ยินคำว่า “การทำลายล้าง” ควรจะมีความสุขอยู่ภายในอย่างมาก อย่างไรก็ตามหากลูกไม่มีความรู้ก็ไม่สามารถจะมีความสุข พ่อพูดว่า: ละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูกและคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณขอให้โยคะของลูกๆ ดวงวิญญาณเชื่อมโยงกับฉันผู้เป็นพ่อ นี่คือนั่นที่อาศัยความเพียรพยายาม เพียงหลังจากที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าพวกเราประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองและแล้วก็สูญเสียสิ่งนั้น สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่ง ขณะที่เดินเห็น นั้ และเคลื่อนไหวไปมาความรู้ควรจะไหลรินอยู่ภายในลูก บาบามีความรู้ใช้หรือไม่? พ่อได้มาเพื่อสอนลูกและเพื่อให้ลูกกลายเป็นเทพดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างสิ้นเหลือ ถามตนเอง: ฉันมีความสุขอย่างสิ้นเหลือเช่นนั้นหรือไม่? ฉันจดจำพ่อมากเช่นนั้นไหม? ลูกมีความรู้ทั้งหมดของวงจรและดังนั้นควรจะมีสุขมากเท่านั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและคงอยู่ในความสุขอย่างสมบูรณ์ จงมองดูว่าใครกำลังสอนลูก! เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้สำนึกถึงสิ่งนี้ใบหน้าของพวกเขาจะซีดเผือด อย่างไรก็ตามยังคงมีเวลาเล็กน้อยสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจ มีสมาชิกมากมายของศาสนาเทพที่ยังไม่ได้มีการสร้างขึ้น ทั้งอาณาจักรนั้นยังไม่ได้มีการก่อตั้งขึ้น ลูกต้องให้ศาสนของพ่อแก่ผู้คนมากมาย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่พวกเราอีกครั้ง ลูกเองก็สามารถจะจดจำพ่อนั้นด้วย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน ลูกๆ ควรจะมีความสุขของความรู้อย่างสิ้นเหลืออยู่ภายในลูก มากเท่าที่ลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อตามนั้นเองที่ดวงวิญญาณจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ ตามแผนของละครยิ่งลูกๆ ทำงานรับใช้เพื่อสร้างปวงประชามากเพียงไรลูกก็จะได้รับพรจากผู้ที่ได้รับคุณประโยชน์มากตามนั้น ลูกรับใช้ผู้ที่ยากจนเฝ้าแต่ให้คำเชื้อเชิญ ลูกสามารถจะทำงานรับใช้อย่างมากมายบนรถไฟด้วยเช่นกัน มีความรู้มากมายที่อยู่ในเข็มที่แสนเล็กนั้น สารของทั้งการเล่าเรียนก็อยู่ในสิ่งนี้ ลูกควรจะทำเข็มที่ตีมากจำนวนมากมายที่ลูกจะสามารถให้แก่ผู้อื่นอย่างเป็นของขวัญด้วย เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น: เพียงแต่จดจำชีพบาบา เพียงแต่จากชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ดังนั้นจดจำพ่อ มรดกของพ่อ อำนาจในการปกครองสวรรค์และดินแดนของภพ การกำหนดของผู้คนนั้นแสนอย่างง่าย! พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พวกเขาถูกรานผู้อื่นอย่างมากมายสำหรับกิเลส พวกเขาสิ้นแทบจะตายเพื่อตัณหาราคะ พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด สติปัญญาของทุกคนนั้นจบสิ้นลงไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่แม้แต่รู้จักพ่อ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ความสามารถทางจิตของทุกคนนั้นก็ถูกทำลายไปอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจเลย พลังทั้งหมดของดวงวิญญาณได้จบสิ้นลงไปแล้ว ได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมากมายแต่กระนั้นก็ตามลูกต้องทำความเพียรพยายามและพอใจผู้อื่นด้วย ลูกต้องไม่อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยในการทำคามเพียรพยายาม ลูกต้องไม่มีอาการหัวใจวายเช่นกัน ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายแต่กระนั้นก็ไม่มีแม้เพียงคนเดียวปรากฏขึ้นมาจากคำบรรยายนั้น อย่างไรก็ตามไม่ว่าใครก็ตามได้ยินสิ่งใดก็ตามที่ลูกถ่ายทอดก็จะถูกประทับไว้ด้วยสิ่งนั้น ในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอนที่ทุกคนจะรู้ถึงสิ่งนี้ ลูกๆ ปีเคจะได้รับการยกย่องอย่างมากในอนาคต กระนั้นก็ตามเมื่อผู้คนได้เห็นกิจกรรมของบางคนและแล้วก็ยังเป็นสิ่งที่ไม่รู้คิดอย่างแท้จริง ไม่ได้มีความเคารพนับถือต่อผู้ใด ไม่ได้มีการตระหนักรู้ที่สมบูรณ์นั้น สติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนไปภายนอก หากพวกเขาจะจดจำพ่อพวกเขาก็จะสามารถได้รับความช่วยเหลือเช่นกัน หากพวกเขาไม่จดจำพ่อนั้นก็หมายถึงพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่สติปัญญาของผู้ที่ไม่จดจำพ่อนั้นกำลังเร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งดังนั้นลูกต้องไม่นั่งใกล้กับบุคคลเหล่านั้นหรือแตะต้องเขา เนื่องจากการไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบุคคลเหล่านั้นจึงทำลายบรรยากาศ ผู้ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์นั้นไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้เหตุนี้เองพ่อจึงได้จบสิ้นโลกเก่า แต่ละวันที่ผ่านไปภูนั้นก็จะเฝ้าแต่เข้มงวดมากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่จดจำพ่อและแล้วแทนที่จะเป็นผลกำไรลูกก็นำการสูญเสีย

มากยิ่งขึ้น ทุกสิ่งสำหรับความบริสุทธิ์นั้นขึ้นอยู่กับการจัดจรรโลงถึง ไม่ได้เป็นเรื่องของการนั่งลงในสถานที่หนึ่ง แทนที่จะนั่งด้วยกันที่นั่นเป็นการดีกว่าที่จะนั่งลงในสันโดษในภูเขา ผู้ที่ไม่มีการจัดจรรโลงถึงนั้นไม่บริสุทธิ์ถูกต้องไม่แม้แต่คบหากับพวกเขา ลูกสามารถจะบอกทุกสิ่งได้จากกิจกรรมของพวกเขา ไม่มีใครสามารถจะกลับมาบริสุทธิ์ได้โดยที่ไม่มีการจัดจรรโลงถึง มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดในแต่ละคนจะสามารถจัดสิ่งนั้นออกไปได้อย่างไรโดยที่ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรรโลงถึง? นั่นหมายถึงพวกเขายังคงไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อได้จับสิ่งทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อลูก ๆ ลูกต้องไม่แม้แต่คบหากับพวกเขา อย่างไรก็ตามบ้างก็ไม่มีปัญญามากพอที่จะรู้ว่าพวกเขาควรจะคบหาใคร ลูกควรจะมีความรักที่บริสุทธิ์ต่อผู้เดียวที่บริสุทธิ์ ลูกจำเป็นต้องมีปัญญามากเช่นนั้น อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น การละทิ้งทั้งหมดนั้นไม่เหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูก ๆ ลูก ๆ กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อกำลังก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์เพื่อลูก ท่านได้ทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้อย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ที่นี้สร้างความทุกข์ให้แก่ลูก ช่วงชีวิตของลูกก็เฝ้าแต่ลดลงไปด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่า “ไม่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์” มีความแตกต่างระหว่างเพชรและเปลือกหอยดังนั้นลูก ๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากมาย ได้มีการจดจำกันว่า: ที่ใดที่มีสัจจะดวงวิญญาณก็ร้ายรำ ในยุคทองลูกร้ายรำในความสุข อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี้ ขณะที่มองดูทุกสิ่งลูกต้องไม่เห็นสิ่งนั้น ไม่ควรที่จะเป็นว่าขณะที่เปิดตาของลูกลูกนั้นก็หลับไหล อย่างไรก็ตามลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญและมีสภาพนั้น ลูกมีศรัทธาว่าโลกเก่านี้จะไม่คงอยู่อีกต่อไป พรอทของความสุขควรจะคงอยู่สูงมาก ลูกควรจะหยิกตนเอง: หากฉันจดจำชีพบาฉันจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก ลูกต้องไม่นั่งที่นั่นเช่นหะฐะโยคีขณะที่กำลังรับประทาน ดื่มน้ำ และกำลังทำงานของลูก จงจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าอาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อไม่ได้พูดว่าลูกต้องกลายเป็นสาวใช้ พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ พ่อตลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์และแล้วลูกก็ได้้อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกได้พูดเท็จมาอย่างมากมายและทำบาป จดจำชีพบาบาเสมอและบาปทั้งหมดของลูกจะถูกสังเวย นี่คือนิพพานของบาบา เป็นนิพพานที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้คนเหล่านั้นก็สร้างไฟบูชาและใช้จ่ายหลายแสนรูปี ลูกรู้ว่าทั้งโลกนั้นกำลังจะถูกสังเวยในไฟนี้ ที่นั่นจะมีเสียงจากต่างแดนและเสียงนั้นจะกระจายในบาร์ต ก่อนอื่นใดหากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อบาปของลูกก็สามารถจะถูกตัดทิ้งไปและลูกก็จะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน หน้าที่ของพ่อคือการตลใจลูก ๆ ให้ทำความเพียรพยายาม พ่อทางร่างก็รับใช้ลูก ๆ ของเขาและรับการรับใช้จากพวกเขาด้วย พ่อพูดว่า: พ่อให้มรดกถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูก ๆ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อท่านนั้นเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถถูกตัดทิ้ง อย่างไรก็ตามบาปไม่สามารถจะถูกตัดทิ้งไปด้วยน้ำ น้ำก็ไหลรินไปทุกหนแห่ง มีแม่น้ำในต่างแดนด้วยดังนั้นเป็นแม่น้ำ ที่นี้ที่กำลังชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ในขณะที่แม่น้ำในต่างแดนนั้นทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์หรือ? ผู้คนไม่ได้มีความเข้าใจใด ๆ เลย พ่อรู้สึกเมตตา พ่ออธิบาย: ลูก ๆ อย่าได้้อย่างไม่ระมัดระวัง! พ่อทำให้ลูกสวยงามอย่างยิ่งและดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายาม ลูกต้องมีความเมตตาต่อตนเอง อัจจะถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจัดจรรโลงถึง:

1. อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี้ ขณะที่มองดูทุกสิ่งอย่าได้เห็น เช่นที่มีความซาบซึ้งของการนอนหลับแม้แต่ขณะที่ดวงตาของลูกนั้นเปิดอยู่ท่านเองก็ควรจะมีความซาบซึ้งของความสุข
2. ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังที่จะไม่นั่งติดหรือตะตองผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น

พร: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแทนสำนึกของการเจ็บป่วยและชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูกด้วยความสุข ร่างกายของทุกคนอย่างไรก็ตามก็ต้องแก่ชราและแต่ละคนก็มีความเจ็บป่วยบ้างอย่างไม่เล็กก็ใหญ่ อย่างไรก็ตามหากร่างกายมีผลต่อจิตใจและแล้วลูกก็กลับมาป่วยเป็น 2 เท่าและลูกจะกลับมาสำนึกของการเจ็บป่วย ดังนั้นอย่าให้ความคิดของการเจ็บป่วยเข้ามาในจิตใจของลูกและแล้วลูกจะถูกกล่าวได้ว่ามีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้แม้กระทั่งเกรงกลัวความเจ็บป่วยของลูก เพียงแต่ทานยาของลูก คิดว่าสิ่งนั้นเป็นผลและร่ำราต่อความเจ็บป่วย ชำระบัญญัติกรรมของลูกด้วยความสุข

คติพจน์: มีประสบการณ์ในทุก ๆ คุณธรรมและทุก ๆ พลัง หมายถึงการเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ *** โอม ขานติ ***